

ANALYSIS Aristotelica ex Euclide

restituta.

Proœmium.

§. 1.

inter infinita propemodum, quorum homo capax esse potest, bonorum genera nullum inveniri Scientiâ præstantius, unô velut ore veterum asseruerunt Sapientes, idemque multis argumentis passim confirmavit Aristoteles, qui summam hominis felicitatem in contemplatione sitam esse (non exclusô quoties occasio tulerit virtutum moralium exercitio) lib. X. Eth. ad Nic. cap. 7 & 8. luce clarius ostendit, & propterea πάντας ἀνθρώπους τὴν εἰδέναι ὀρέγεσθαι Φύσιν initio Metaphysicorum sapienter advertit.

Summam
hominis
Bonum
SCIENTIA

§. 2. Ubi tamen non de quarumcunque rerum (etiam futilium) sed de divinarum humanarumque cognitione, eâque non umbratili & superficiariâ; sed de profundiori pariter & exactâ, certâ, accuratâ & evidente, quæ reali aliquo perfectionis gradu perfundit intellectum naturâ scire desiderantem, & de objecto, quod eidem propinat, quodque ut verum, certum, necessarium & æternum ex suis causis primis, omnibusque si quas habet intermediis, indè ab ipso Deo, purissimo Veritatum fonte, concatenatâ quasi serie deductum sistit, ἀμετάπλωτον reddit hominem & uti Plato loquitur τελειώσιον, eamque ob causâ absolutè & κατ' ἐξοχήν SCIENTIA

Rerum di-
vinarum &
humanarum